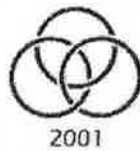

SMO29:00/2011

Asekauppiain Liitto ry

Lausuntomme luonnoksesta ampuma-aseasetuksen (145/1998) muuttamisesta.

Kiitämme saamastamme lausuntopyynnöstä ja Asekauppiain liiton puolesta olemme kiinnittäneet huomiota erityisesti kaupallisen asealan kannalta merkittäviin asetustekstin kohtiin. Erityinen huomiomme on kiinnittynyt aseluvan hakijoiden kannalta olennaisiin seikkoihin, joilla on todennäköinen ja välitön vaikutus laillisen asekaupan tulevaisuuteen Suomessa.

1 b §

Merkintöjen tekeminen

Valmistus- ja täydennysmerkinnän tekeminen katsotaan kaupallisen asealan kannalta tarpeettomaksi. Merkintöjen tekemisen ja niiden valvomisen voi olettaa lisäävän viranomaisten ja elinkeinonharjoittajien työtä, tuomatta kuitenkaan aseturvallisuutta parantavaa hyötyä. Todellisuudessa rikkoontuneiden, tai kuluneiden aseenosien huoltaminen ja vaihtaminen uusiin hankaloituu, mikäli osien merkintävelvollisuus tulee esitetyssä muodossaan voimaan. Huomiomme koskee pääasiassa Suomessa valmistettavia aseiden varaosia.

44 c §

Soveltuvuustestin sisältö ja suorittamisvelvollisuuden poikkeukset

Soveltuvuustestin uskottavuus on heti alkuun todettava kyseenalaiseksi, koska valmiiseen formaattiin sidottuun testiin on olemassa myös valmiit, hyväksyttävät vastaukset. Näin ollen testin suorittaminen hyväksyttävästi vaatii ainoastaan vastauksiin perehtymistä. Vastaava hyöty jäisi näin ollen varsin pieneksi, mutta soveltuvuustestiin liittyvän viranomaistyön määrä aselupaprosessissa tulisi vastaavasti kasvamaan huomattavasti.

Mikäli soveltuvuustestin vaatimus jää voimaan, tulisi se kohdentaa vain ensimmäistä aselupaa hakeviin henkilöihin. Viranomaisten resurssit tulee edelleen kohdistaa, tehokkaimmalla mahdollisella tavalla, ensimmäistä aselupaa hakeviin henkilöihin ja heidän soveltuvuuteensa ampuma-aseen haltijoiksi. Soveltuvuustestin piiriin tulee näin ollen sisällyttää kaikki ensimmäistä aselupaa hakevat henkilöt. Näkemyksemme mukaan, mahdollinen soveltuvuustesti jo ennestään aselupia omaavalle luvanhakijalle, ei toisi juurikaan hyötyä päätöksentekijöille. Nämä henkilöthän ovat jo todistaneet pätevyytensä aseluvan haltijoiksi, mikäli heidän aseenomistushistoriansa on rikkeetön.

44 d §

Aktiivinen ampumaurheilu ja -harrastus

Käsiasehuvan hakemiseen liitetyssä, aktiivisen harrastamisen määritelmässä on mielestämme paha epäkohta. Aktiivisen harrastamisen eduksi pitää katsoa ammunnan harrastus yleisesti, ei pelkkä pistooliammunta. Haulikolla ja kiväärillä saavutettu kokemus useissa ampumalajeissa opettaa turvalliseen ja vastuulliseen aseenkäsittelyyn, joka ei poikkea millään tavalla harrastusvälineen koon tai kaliiberin muuttuessa. Osassa ampumalajeja pitkillä ja lyhyillä aseilla ammutaan samoja kilpailuita ja ampumasuoritteita eriaikaisesti ja ampujien tulokset lasketaan aseluokittain. Näin ollen aktiivisuuden määrittäminen aselupaa haettaessa ei saa olla rajattu joihinkin tiettyihin asemalleihin.

Aktiivisuuden ajallinen määritelmä "tasaisesti" ei ole hyväksyttävää, koska näin määritelty aktiivisuus on liian tulkinnanvarainen. Aktiivisesti kesäkuukausia ampuva harrastaja ei pysty osoittamaan "tasaisesti" tapahtuvaa harrastusta, mikäli hänen käyttämänsä ampumarata on esimerkiksi 6 kk vuodesta suljettuna.

Ehdottaisimme lisäksi, että aktiivisuuden osoittaminen, asetuksessa määritellyltä kahden vuoden ajalta, pitää olla mahdollista myös harrastajan henkilökohtaisella selvityksellä, joka on riippumaton yhteisöistä. Tämä on olennaista niiden harrastajien kannalta, jotka ovat pakotettuja harrastamaan yksin, esimerkiksi asuinpaikkansa ja ampumaseurojen välisten, pitkien välimatkojen vuoksi.

44 e §

Aktiivinen loukku- tai luolapyynti

Asetusteksti on jokseenkin ristiriidassa lakitekstin kanssa. Epäselväksi jää minkä vuoksi selvitys metsästyksen aktiivisuudesta pitää osoittaa riistanhoitoyhdistykselle, eikä lupaviranomaiselle, asiassa joka koskee ampuma-aselupaa. Siirretäänkö loukku- tai luolapyyntiin haettavan ampuma-aseen lupamenettelyssä vastuu riistanhoitoyhdistyksille? Ehdottaisimme, että riistanhoitoyhdistyksen rooli voitaisiin jättää tässä tapauksessa kokonaan pois, aseluvan hakemiseen kuulumattomana osapuolena. Ensiarvoisen tärkeää on pienpetopyynnin jatkuminen tehokkaana ja mahdollisimman suuren metsästäjäjoukon harjoittamana. Loukku- ja luolapyynnin tarpeisiin haettavien aseiden saantia ei tulisi mielestämme tarpeettomasti hankaloittaa monimutkaisella lupaprosessilla.

OToisaalta aktiivisuuden ajallinen määritelmä on yhtäläillä epäselvä, kuin edellä, käsiasehuvan käsittelyssä kohdassa. Selkeämpää olisi, jos molemmissa tapauksissa käytettäisiin samaa kahden vuoden jaksoa, jolta ajalta tulisi olla näyttöä harrastuksesta. Metsästyksen kyseessä ollen on hyvin vaikeaa määritellä kyseisen laisia ehtoja, joiden mukaan metsästystä on suoritettava. On muistettava, että Suomessa metsästetään pääasiassa luonnon ehdoilla ja kulloistenkin riistakantojen ja olosuhteiden mukaisesti.

Ampuma-asekouluttajalle annettavan hyväksynnän hakeminen

Ampuma-asekouluttajaa koskeva osio aselakiuudistuksessa on ylipäätään hyvin ongelmallinen lausua. Ampuma-asekouluttajan asema, niin laki- kuin asetusesityksessäkin, on tehtävän sisältämään vastuuseen nähden liian epäselvä ja juridinen vastuu on määrittelemättä. Myöskään ampuma-asekouluttajan kouluttamiseen ja kouluttautumiseen liittyvää, yksityiskohtaista ohjelmaa ei ole käytettävissä. Ilman näitä perustietoja on mahdotonta edes määritellä kouluttajiksi soveltuvien, tai halukkaiden henkilöiden asemaa yhdistyksissä tai yhteisöissä. Lisäksi hyväksyntää haettaessa ”viranomaisen voi vaatia muita selvityksiä” on liian lavean tulkinnan mahdollistava ja hakijat eriarvoistava pykälä. Näin ollen liittomme ei ole olemassa olevien, tai paremminkin olemattomien tietojen perusteella, voi antaa lausuntoa ampuma-asekouluttajaksi hakemista koskien.

Nopeasti yhteen laskettuna, keskiuudessa SAL:n alaisessa seurassa olevien jäsenten määrä, kerran vuodessa todistettava harrastuneisuus, uudet jäsenet ja keskimäärin, uusittavan kilpailukaluston elinkaari huomioon ottaen, ampuma-asekouluttaja joutuu kirjoittamaan harrastustodistuksen vähintään kerran päivässä 365 päivää vuodessa. Lisäksi tehtävää toimittavan henkilön on pidettävä kirjaa jokaisesta harrastajasta, sekä tämän harrastuskerroista. Toisaalta, mikäli jokaisen, tällä hetkellä käsiaseen omistavan henkilön, olisi jatkossa todistettava harrastuneisuutensa vuoden tai kahden vuoden välein, vaadittaisiin lupahallintoon n. 4000 uutta työpaikkaa.

Ampuma-asekouluttajalle annettua hyväksyntää koskeva todistus

Edellä mainittuun vedoten emme ole kykeneviä antamaan lausuntoa myöskään ampuma-asekouluttajaksi hyväksymisestä, tietämättä kuka ylipäätään on näin vastuulliseen tehtävään soveltuva, tai mitä ehtoja ko. todistukseen liittyy.

Muilta osin liittomme ei näe ampuma-aseasetuksen luonnoksessa olevan huomautettavia, tai lausuntoamme vaativia kohtia. Olemme valmiita avustamaan ja toimimaan kaikkiin käytettävissämme olevien resurssiemme puitteissa lakihankkeen puolesta ja kiitämme saamastamme lausuntomahdollisuudesta.

Asekauppiaiden liiton puolesta:

Timo Huikkala, puheenjohtaja

